

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 404/2023-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej JUDr. Juraj Hadrbulec, advokát, Riečna 2, Bratislava, proti opatreniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obdo/45/2022 z 28. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Opatrením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obdo/45/2022 z 28. februára 2023 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Opatrenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obdo/45/2022 z 28. februára 2023 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania 663,57 eur a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) opatrením najvyššieho súdu v konaní o jeho dovolaní v civilnom spore, ktoré žiada zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľ bol ako žalovaný rozsudkom okresného súdu z 8. októbra 2020 zaviazaný zaplatiť žalobcovi 7 950,38 eur s príslušenstvom. Tento rozsudok bol na odvolanie sťažovateľa potvrdený rozsudkom krajského súdu zo 16. novembra 2021. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ prostredníctvom advokáta 14. marca 2022 dovolanie z dátovej schránky advokáta, kde k sprievodnej správe o tom, že podáva dovolanie, priložil súbory: (i) „Dovolanie č. k. 21 Cb 10 2012, 5Cob 15 2021 - 14.3.2021.asice“, (ii) „Dovolanie č. k. 21Cb 10 2012, 5Cob 15 2021 - 14.3.2021.pdf“, (iii) „Plnomocenstvo [REDAKOVANÉ] - 22.2.2022.asice“, (iv) „Osvedčovací doložka zaručenej konverzie z listinnej podoby do novovzniknutého elektronického dokumentu“ a (v) „Plnomocenstvo [REDAKOVANÉ] - 22.2.2022.pdf“.

3. Okresný súd sťažovateľovi 29. marca 2022 oznámil, že dovolanie bolo predložené tak, že podpis na ňom nebolo možné overiť, a teda sa naň nebude prihliadať. S tým advokát sťažovateľa nesúhlasil a 21. júna 2022 súdu uviedol, že 14. marca 2022 mu bolo doručené potvrdenie o odoslaní podania a v ten istý deň aj doručenia k podaniu s oznámením, že správa bola úspešne doručená, no z ničoho nevyplývalo, že podpis niektorého z dokumentov je neplatný. Poukázal na to, že jeho kvalifikovaný podpis je platný do 9. mája 2023. Podpis na splnomocnení bol vyhodnotený ako platný, pričom oba dokumenty boli podpisované tým istým kvalifikovaným podpisom. Bol toho názoru, že chyba musela vyplývať z technických príčin na strane poskytovateľa elektronických služieb, čo nemôže byť na ťarchu sťažovateľa. Poukázal na rozhodnutie ústavného súdu č. k. I. US 155/2017.

4. Okresný súd následne dovolanie sťažovateľa predložil najvyššiemu súdu, ktorý napadnutým opatrením z 28. februára 2023, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 12. apríla 2023, vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia ako nedôvodne predloženú. Poukázal na to, že platnosť podpisu na dokumente „Dovolanie č.k. 21 Cb 10 2012, 5Cob 15 2021 - 14.3.2021.asice“ je neoveriteľná a podpis na dokumente „Plnomocenstvo [REDAKOVANÉ] - 22.2.2022.asice“ je platný. Z vyjadrenia ministerstva spravodlivosti vyplynulo, že podanie prijaté 14. marca 2022 obsahovalo tri autorizácie. Jedna autorizácia (plnomocenstvo) sa overila a zvyšné dve (elektronická správa a dovolanie) ostali v stave neoveriteľné z dôvodu použitia nesprávneho certifikátu, ktorý nie je určený na použitie na kvalifikovaný elektronický podpis. V spolupráci s Národnou agentúrou pre sieťové a elektronické služby najvyšší súd zistil, že súbor „Dovolanie č.k. 21 Cb 10 2012, 5Cob 15 2021 - 14.3.2021.asice“ bol podpísaný zdokonaleným elektronickým podpisom bez použitia kvalifikovaného certifikátu, a teda nejde o kvalifikovaný elektronický podpis. Advokát sťažovateľa tak použil nekvalifikovaný certifikát vydaný službou „SVK eID PCA“ na občianskom preukaze s čipom alebo doklade o pobyte cudzinca s čipom.

5. Najvyšší súd poukázal na § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) a na § 123 ods. 2 a § 125 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uzavrel, že dovolanie nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, a teda nie je autorizované podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente. Ide teda o elektronické podanie bez autorizácie, ktoré bolo potrebné podľa § 125 ods. 2 CSP do 10 dní doplniť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou, inak súd naň neprihliada a na dodatočné doručenie nevyzýva. Preto v spise

nie je dovolanie, ktoré by bolo možné prejednať, a je dôvod na postup, ktorý zvolil už v konaní sp. zn. 5Obdo/23/2020.

III.

6. Podľa sťažovateľa odôvodnenie opatrenia je nesprávne a nedostatočné. Postup súdu považuje za formalistický, keďže nebol vykonaný test proporcionality medzi právom na súdnu ochranu a formalizmom. Poukazuje na to, že z podania jasne vyplýva, že je spísané jeho advokátom. Zvýrazňuje rozhodnutie ústavného súdu č. k. I. US 155/2017, podľa ktorého pri interpretácii zákona nemožno tolerovať prílišný formalizmus, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Zo zistení najvyššieho súdu nevyplýva, že by neoveriteľnosť podpisov spôsobil jeho advokát. Systém technicky neposkytuje možnosť výberu certifikátov. Preto mu nie je vôbec zrejmé, ako mohlo dôjsť k výberu nesprávneho certifikátu. Pre zachovanie práva na spravodlivý proces musí postačovať aj zdokonalený elektronický podpis, pretože z ničoho nevyplýva, že by išlo o neplatný podpis. Postup najvyššieho súdu považuje za neprimerane tvrdý a nezohľadňujúci osobitosti danej veci. Je toho názoru, že išlo o technické zlyhanie systému. Najvyšší súd vôbec nevysvetlil, ako mohlo dôjsť k tomu, že dva z troch podpisov v tom istom podaní sú neoveriteľné. K analógii s konaním sp. zn. 5Obdo/23/2020 uvádza, že jeho závery nemožno vzťahovať na jeho vec.

7. Najvyšší súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti odkazuje na svoju argumentáciu a poukazuje na výstup agentúry NASES. Najvyšší súd trvá na závere, že dovolanie nebolo podpísané platným kvalifikovaným elektronickým podpisom, preto nemôže ísť o elektronické podanie autorizované podľa osobitného predpisu. V tomto kontexte odkazuje aj na upozornenie na stránke www.slovensko.sk, z ktorého má byť zrejmé, že na občiansky preukaz sa dajú nahráť tri certifikáty, a ktoré upozorňuje na to, aby sa v komunikácii s orgánmi verejnej moci nepoužívali nekvalifikované certifikáty. Tiež poukazuje na čl. 11 ods. 3 CSP.

8. Žalobca ako zúčastnená osoba považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú, pretože je zrejmé, že nedošlo k autorizácii podania kvalifikovaným elektronickým podpisom, tak ako požaduje § 23 zákona o e-Governmente. Uvádza, že sťažovateľ bol zastúpený advokátom, ktorý mal konať obozretne. Absencia platného podpisu je pochybením advokáta sťažovateľa. Spochybňuje tvrdenie, že systém neponúka možnosť výberu certifikátov.

9. Sťažovateľ poukazuje na to, že technické zlyhanie systému, prípadne podpísanie podania nesprávnym certifikátom nemôže byť považované za profesijnú neodbornosť. Poukazuje na to, že nemožno text zákona vykladať doslovne, ale hľadiť aj na jeho zmysel a účel a na princípy spravodlivosti. Účelom zákona určite nie je zamedziť stranám v prístupe k súdu. Už zo samotného prihlásenia sa do elektronickej schránky advokáta je zrejmé, aký subjekt podanie odosiela. Preto nemožno akceptovať právny formalizmus, ktorého výsledkom je zjavná a zrejmá nespravodlivosť.

IV.

10. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť dovolania a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv

a slobôd. Z ústavného hľadiska je podmienkou, aby takáto interpretácia nebola svojvoľná, ale ani formalistická a aby bola čo najustálenejšia, a teda súladná s právom na súdnu ochranu (II. ÚS 398/08, II. ÚS 65/2010). Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

11. Sťažnosť smeruje proti opatreniu najvyššieho súdu. Podľa § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody. Vo veci sťažovateľa ide vo svojej podstate o prípis najvyššieho súdu adresovaný okresnému súdu s názvom *„Vrátenie veci bez rozhodnutia o miestnej nepríslušnosti“*, v ktorom najvyšší súd uvádza, že neboli splnené podmienky na predloženie veci na rozhodnutie o dovolaní, preto vec vracia bez rozhodnutia späť okresnému súdu s odôvodnením, že na dovolanie sťažovateľa nemožno prihliadať, pretože nemá autorizáciu v zmysle § 125 CSP.

12. Ústavnou sťažnosťou možno namietat' každý akt aplikácie práva vrátane neformálneho riešenia veci tzv. prípisom. Ak je výsledkom aplikácie práva akt, ktorý potenciálne porušuje práva a slobody, ústavný súd ho má právomoc posúdiť (Lalík, M., Lalík, T. Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky, Komentár, Bratislava : Wolters Kluwer SR, s. r. o., 2019, s. 366). Akty aplikácie práva, ktoré nie sú klasickými rozhodnutiami, ale ani iným (spravidla faktickým) zásahom, možno podriaďiť pod pojem opatrenie. Aj pre opatrenie platí, že musí byť konečné, teda že voči nemu nie je prípustný žiadny účinný prostriedok nápravy okrem ústavnej sťažnosti (Macejková, I., Bárány, E., Baricová, J., Fiačan, I., Holländer, P., Svák, J. a kolektív. Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 898). Opatrenie najvyššieho súdu je preto spôsobilým predmetom ústavnoprávneho prieskumu.

13. Námietka sťažovateľa smeruje k arbitrárnemu posúdeniu podpisu advokáta sťažovateľa na dovolaní, ktoré bolo podané elektronicky. Advokát sťažovateľa síce dovolanie podpísal, ale podpis nebol kvalifikovaný podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente, teda neobsahoval kvalifikovaný certifikát ACA, ale bol nekvalifikovaný, teda obsahoval nekvalifikovaný certifikát PCA. Tieto skutočnosti neboli sporné. Sporné je to, či mohol najvyšší súd na takéto dovolanie neprihliadnuť a neprejednať ho. Základom argumentácie najvyššieho súdu je, že dovolanie nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, a teda ide o elektronické podanie bez autorizácie, ktoré bolo potrebné podľa § 125 ods. 2 CSP do 10 dní doplniť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu. Inak súd naň neprihliada a na dodatočné doručenie nevyzýva.

14. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Sťažovateľ podal prostredníctvom advokáta dovolanie v elektronickej podobe s autorizáciou, ktorá neobsahovala kvalifikovaný podpis s certifikátom ACA, ktorý požaduje § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente, ale zdokonalený elektronický podpis s certifikátom PCA. Najvyšší súd pritom nepochyboval o tom, že išlo o elektronický podpis

advokáta sťažovateľa. Aj z výstupu Národnej agentúry pre sieťové a elektronické služby (NASES) vyplýva, že «používateľ» „[REDAKOVANÉ]“ použil nekvalifikovaný certifikát vydaný službou „SVK eID PCA». Bolo teda zrejmé, že oba certifikáty sú na občianskom preukaze advokáta sťažovateľa. Hoci išlo o elektronické podanie s autorizáciou, nešlo o stupeň autorizácie, ktorý požaduje zákon o e-Governmente. Najvyšší súd prijal záver, že aj na toto podanie sa má aplikovať dôsledok predpokladaný v § 125 ods. 2 CSP.

15. K tomu treba uviesť, že nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (ďalej len „nariadenie eIDAS“) rozoznáva tri druhy elektronických podpisov. Obyčajný, ktorý predstavuje minimálnu garanciu toho, že ho vyhotovila určená osoba. Kvalifikovaný, ktorý na autorizáciu elektronických podaní vyžaduje § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente a ktorý predstavuje najvyššiu formu zabezpečenia zachovania integrity elektronického podpisu a dôvery v totožnosť osoby, ktorá autorizáciu vykonala. Medzistupňom je advokátom sťažovateľa použitý zdokonalený elektronický podpis, ktorý musí spĺňať požiadavky (i) jedinečného spojenia s podpisovateľom, (ii) určenia jeho totožnosti, (iii) vyhotovenia pomocou údajov na elektronický podpis, ktoré môže podpisovateľ s vysokou mierou dôveryhodnosti používať len pod svojou výlučnou kontrolou, a (iv) prepojenia s údajmi, ktoré sa ním podpisujú tak, že možno zistiť každú dodatočnú zmenu (bližšie Friedrich M. – Semanová, M. Vybrané aspekty elektronického podpisovania a elektronickej kontraktácie 1. časť. Elektronické podpisovanie. In Bulletin slovenskej advokácie 9 – 10/2022, s. 9 – 10).

16. V tejto súvislosti je potrebné sa najskôr zaoberať účelom § 125 ods. 2 CSP a tým, na aké situácie dopadá dôsledok nedodržania formy elektronického podania vo veci samej. Účelom elektronického podania je zjednodušiť a zefektívniť civilné súdne konanie. Pri elektronických podaniach vo veci samej je prirodzene potrebné zabezpečiť dostatočnú verifikáciu osoby, ktorá podanie urobila. Zákon preto predpisuje striktné formálne pravidlá a volí formu kvalifikovaného elektronického podpisu podľa zákona o e-Governmente. Stanovenie týchto pravidiel je úplne pochopiteľné. Tieto pravidlá by však nemali prístup strán k súdu sťažovať až znemožňovať. Elektronizácia justície je výzvou pre všetky právnické profesie, a preto je potrebné k posudzovaniu splnenia rôznych technických náležitostí pristupovať s porozumením. S porozumením aj k elektronickým podaniam procesných strán, ktoré nemožno pri každom technickom nedostatku nezvratne sankcionovať. Pokiaľ je prípustné odstraňovať vady listinných podaní, a to aj pri nedostatku podpisu (II. US 350/2021) alebo nedostatku plnomocenstva (NS SR sp. zn. 1Cdo/152/2010), nie je rozumný dôvod preto, aby to pri elektronických podaniach s nedostatočnou, no stále zákonom predpokladanou autorizáciou nebolo možné. Potom by mali elektronické podania nevýhodnejší a prísnejší režim, čo iste nebolo cieľom zákonodarcu.

17. V § 125 ods. 2 CSP formulovaná povinnosť doplniť elektronické podanie v lehote desiatich dní zjavne smeruje voči elektronickým podaniam, ktorých autorizácia je na úrovni obyčajného elektronického podpisu. Jazykovo je teda potrebné § 125 ods. 2 CSP vykladať tak, že slovné spojenie podľa osobitného predpisu len charakterizuje autorizáciu, ktorá pri podaní elektronického podania chýba, neznamená to však, že následky nedostatku tejto autorizácie dopadajú aj na situácie, ak elektronické podanie vo veci samej má autorizáciu, ktorá ale nie je v súlade s osobitným predpisom. Pri podaní elektronického podania vo veci samej bez akéhokoľvek vyššieho stupňa autorizácie si je sám podávateľ vedomý, že podanie vo veci samej v takejto podobe nemôže vyvolať

procesné účinky a treba ho doplniť, inak súd naň podľa § 125 ods. 2 CSP neprihliadne. Pokiaľ však advokát podá elektronické podanie s autorizáciou v presvedčení, že táto je perfektná, teda v súlade s osobitným predpisom, je neprimerane prísne a príliš formalistické neumožniť mu tento nedostatok spočívajúci v mylnom využití zdokonaleného elektronického podpisu napraviť. Všeobecné súdy musia v prípade posudzovania splnenia určitých formálnych podmienok vždy zohľadniť, či procesná strana naplnila účel, ktorý sleduje konkrétna procesná norma. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia toho, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu (III. 269/2022). V uvedenej veci je zrejmé (podanie z dátovej schránky advokáta s použitím jeho zdokonaleného elektronického podpisu), že dovolanie podal advokát sťažovateľa, ktorý je povinný so súdom komunikovať elektronicky, pričom z jeho konania nijako nevyplýva, že by obchádzal účel § 125 ods. 2 CSP, teda vedome podával podanie s obyčajným elektronickým podpisom. Naopak, bolo zrejmé, že využil technický prostriedok, ktorý viedol k vyhotoveniu zdokonaleného elektronického podpisu a ktorý zrejme skôr používal na vyhotovenie kvalifikovaného elektronického podpisu.

18. Súdy však pri posudzovaní tohto nedostatku nepostupovali v súlade s účelom § 125 ods. 2 CSP a konali neprimerane prísne, ak tento nedostatok nezvratne sankcionovali tak, že sťažovateľa nevyzvali na odstránenie tohto nedostatku a na dovolanie neprihliadli. Nemožno spochybňovať snahu najvyššieho súdu trvať na dodržiavaní jasných pravidiel stanovených zákonom. Rozhodne nemožno spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi (III. US 194/2012, rozhodnutia ÚS ČR IV. US 281/04, III. US 2373/21). Tieto obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprimeraným spôsobom obmedziť jednotlivca v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo spochybnené vo svojej podstate.

19. Je v súlade s čl. 46 ods. 1 ústavy, ak všeobecné súdy pri posudzovaní podaní účastníkov konania volia postup, ktorý je ústretovejší k právu účastníkov na prístup k súdu (ÚS ČR, sp. zn. I. ÚS 354/15). Splnenie určitých formálnych náležitostí podaní, ako aj stanovenie podmienok konania dávajú súdnemu konaniu potrebnú formálnosť a jasné pravidlá. Tie však nemôžu byť vyžadované tak, že od účastníkov konania sa bude vyžadovať bezpodmienečná neomylnosť. Tak ako má súd právo na opravu svojich chýb prostredníctvom inštitútu opravy rozsudku (§ 224 CSP) alebo doplnenia rozsudku (§ 225 CSP), určitá primeraná tolerancia by mala existovať aj vo vzťahu k prípadným nedostatkom úkonov strán sporu. Záver najvyššieho súdu o tom, že dovolanie v dôsledku absencie autorizácie nebolo vôbec podané, je výsledkom takej aplikácie ustanovenia procesného predpisu (§ 125 ods. 2 CSP), ktorý nesmeruje k naplneniu jeho účelu. Preto ide o zjavne nedôvodnú a formalistickú právnu úvahu pri výklade procesných predpisov, ktorej následkom je porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z toho dôvodu bolo podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavnej sťažnosti vyhovené a namietané opatrenie najvyššieho súdu zrušené s tým, že vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

V.

20. Zistené porušenie základných práv sťažovateľa odôvodňuje to, aby mu najvyšší súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré vznikli zastúpením advokátom. Výška náhrady bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina priemernej mzdy za predchádzajúci polrok (§ 1 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 3 vyhlášky). Sťažovateľ má nárok na náhradu za tri úkony právnej služby v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 3 x 208,67 eur), čo spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (3 x 12,52 eur) predstavuje 663,57 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu